

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XI. évfolyam 4. szám

2011. április

ÁTLÉPÉS A SZENVEDÉS IDEJÉBE

A vasárnap neve semmit sem árul el abból, hogy a bűnbánat idejéből egyre inkább Urunk szenvedése felé halad a liturgia. Csak apró jelek utalnak folyamatosan egy új periódusra. Ma a keresztek és az oltárképeket le lehet takarni, emlékezve arra, hogy a régi időben a szenvedő Krisztus ábrázolása nem volt szokásos. A keresztet is ékkövekkel díszítették, hangsúlyozva, hogy a kereszt a dicsőség, a győzelem fája volt, mert Krisztus diadalt aratott a halál és a bűn felett. A középkorban violaszínű lepellel, később feketével fedték be a keresztek, innen a mai vasárnap hagyományos neve: "fekete vasárnap". A hivatalos liturgia azonban megtartja a nagyböjti vasárnapok számozását.

A vasárnapi liturgia imádságai is már ezt az átvezetést segítik. A könyörgés Krisztus szeretetéről szól, aki halálra adta értünk önmagát. Ez válik jelenvalóvá az eucharisztia ünneplése által. Ezért a felajánló könyörgés is, amely inkább az áldozati adományokra irányítja a figyelmet, most az áldozat oldaláról közelíti meg a megváltás gondolatát. Az áldozat tisztítsa meg a híveket, miután el tudtak mélyedni az Úr tanításában. A szentírási olvasmányok ehhez hozzá is segítettek minden résztvevőt.

A mai vasárnapon ugyan még valamelyik nagyböjti prefációt imádkozzuk, de hétfőtől kezdve már ez is Urunk szenvedéséről szól: A kereszt kimondhatatlan ereje hirdeti, hogy Krisztus győzött a világon, és megfeszítve úrrá lett rajta.

Az áldozás mindig felemelő pillanata az eucharisztia ünneplésének. Ekkor személyesen, a szentségi színek alatt találkozunk Urunkkal, Jézus Krisztussal, aki a megváltás gyümölcsében részesít minket. Miután végigjártuk a bűnbánat, a tanítás útját, a Krisztussal való találkozás által élő tagjai maradunk az Úrnak. A mostani vigasztalás örökre javunkra válik - teszi teljessé vasárnapi lelki tanításunkat az egyház.

Verbényi István

A NAGYHÉT ESEMÉNYEI

Virágvasárnap - idén április 17-én - megkezdődik a nagyhét, amely a legnagyobb keresztény ünnepre, a húsvétra felkészítő nagybőjt utolsó, legintenzívebb időszaka. Ezen a vasárnapon Jézus Jeruzsálemba való bevonulásáról emlékezik meg a Katolikus Egyház.

Krisztus a Biblia tanúsága szerint a zsidó peszah előtt néhány nappal vonult be Jeruzsálemba. Három evangéliumban is szerepel, hogy Jézusnak ekkorra már országos híre volt, ezért a zarándokok egybegyűltek megérkezésekor, mert azt hitték, megkezdődött a messiási korszak, amely megszabadítja őket a római elnyomástól. A tömeg jólétet, boldogságot és nemzeti dicsőséget várt a Megváltótól. Jézus azonban, bár az ünneplést elfogadta, elvárásainak mégsem tett eleget: nem lépett trónra, nem koronáztatta meg magát, nem szított lázadást a római császársággal szemben. Az ünnepélyes bevonulás után a zsidóság vezetői nem vállalták a nyílt fellépést Jézussal szemben, néhány nappal rá viszont elfogták és elítélték. Ezekből az eseményekből eredeztethető a kereszténység húsvéti ünnepköre.

A virágvasárnapi szentmise a bevonulásra emlékező körmenettel kezdődik, amelynek során a hívek pálmaágakkal és barkákkal köszöntik a templomba bevonuló papot és kíséretét, ahogy egykor a jeruzsálemiek is hódoltak Krisztus előtt. A virágvasárnapi liturgia része az a körmenethez szorosan kapcsolódó szertartás, amelynek során a hívek által hozott barkákat a pap megáldja.

Virágvasárnap mindig Jézus szenvedéstörténete, a passió hangzik fel dramatizálva az evangéliumból. Az Egyház ezzel a liturgikus elemmel is azt jelzi, hogy a dicsőséges bevonulás csak az első lépése volt Jézus szenvedésének és halálának, amelyre a megváltáshoz elengedhetetlenül szükség volt.

Huszonöt éve a **virágvasárnap** egyben az ifjúság világnapja is a Katolikus Egyházban. II. János Pál pápa azért ezt az ünnepet szentelte a fiataloknak, mert a virágvasárnapi liturgiában vesznek részt leghangsúlyosabban a gyermekek. Arra is emlékezik ugyanis e napon az Egyház, hogy Jézust Jeruzsálemba való bevonulásakor a kicsinyek lelkesen köszöntötték, és pálmaágakat borítottak le eléje.

Forrás: Magyar Kurír

LITURGIÁRÓL MINDENKINEK

Előző számunkban sorozatot indítottunk, amelyben a liturgia elemeivel, ezen belül elsősorban a szentmise részeivel kapcsolatos ismereteket gyűjtjük össze és tesszük közkinccsé, hogy minél nagyobb átéléssel és tudatosan tudjunk részt venni benne. Most a tematikát megszakítva a közelgő Húsvét liturgikus cselekményeivel, azok történetével és értelmezésével foglalkozunk. (A szerk.)

A SZENT HÁROM NAP

A Sacrum Triduum a húsvéti éjszakai virrasztásból, illetve eucharisztia-ünneplésből fejlődött ki lassan, a IV. századig. Az eredetileg egyetlen húsvéti naphoz kapcsolódó böjtből alakult a nagyhét, később az egész nagyböjti előkészület, a "szent negyven nap". Maga a vigília, ami az eucharisziával fejeződött be, mégis sokáig az egyetlen ünneplés volt húsvétkor, annyira, hogy a húsvétvasárnapnak nem is volt külön miséje. Ez a mise a VI. századból, *Nagy Szent Gergely* pápától származik. A Szent Három Napot, amelyről Szent Ágoston ezt mondja: "a megfeszített, eltemetett és feltámadt Úr Szent Három Napja" - azonban nem foghatjuk fel úgy, hogy nagypéntek a megfeszített Krisztus ünneplése, nagyszombat az eltemetetté, húsvétvasárnap pedig a feltámadotté, mert mindez lényegében egy, tulajdonképpen Krisztus titkának három vonása, összetevője. Nagypénteken, amikor Krisztus szenvedését és halálát ünnepeljük, már látjuk a feltámadt, megdicsőült Krisztust, s a húsvét eseményében, az ujjongó egyház mindig látja az Ő megváltói keresztjét.

A IV. századtól kerültek a húsvét ünnepléséhez az úgynevezett iniciációs szentségek, a keresztény életbe való bevezetés szentségei, a keresztség és a bérmálás. Krisztus halálát és feltámadását kezdettől fogva eucharisztikus lakomával ünnepezték. Így került egy liturgikus cselekménybe ez a három szentség húsvét vigíliájában. Ugyancsak a IV-V. században vették be a vigília ünneplésébe a fényünnepséget, míg a tűzszentelést csak a VIII. században vezették be. A hosszú virrasztás alatt kezdettől felhangzottak az Isten szabadító tetteit elbeszélő olvasmányok, melyek száma olykor elérte a tizenkettőt. Ma kilenc olvasmány van a liturgiában, mert a "legnagyobb szabadítás" ünneplésekor az egyház szinte nem tud betelni a Szabadító Isten magasztalásával. A VII. századtól már egy kissé lazul a liturgia felépítése. Kezdi előre hozni a húsvéti vigília ünneplését, s a középkor

folyamán - már a tridenti zsinat (1545-63) előtt is - nagyszombat délelőttjére kerülnek át a vigília szertartásai, ami igazában nonszensz, hiszen a húsvét éjszaka értelme a fény megjelenése a sötétségben. A tridenti zsinat mégis így őrizte meg egészen a huszadik századig, amikor a liturgikus mozgalom újra a húsvéti vigília éjszakai végzését szorgalmazta. Érdekes módon, még a II. vatikáni zsinatot követő liturgikus reform előtt, *XII. Piusz* pápa jelentette meg a húsvéti vigília ünneplésének megújított formáját 1951-ben.

A feltámadás liturgiája tűzszenteléssel kezdődik. A szertartás vezetője megszenteli a tüzet, s erről gyújtják meg a húsvéti gyertyát. Ezután ünnepi menetben vonulnak be a teljesen sötét templomba. Így a húsvéti gyertya, amely egy darabig egyedül ég, valóban nagyon erőteljesen jelzi a feltámadáskor számunkra fölragyogott fényt. Először csak egymaga ég, majd fokozatosan mindenki meggyújtja a saját gyertyáját, így szétszórtva növekszik egyre jobban a világosság. Ez az egyház hivatásának is a jelképe, a hívő közösségének küldetése, hogy megossza a feltámadás örömét minden jóakarató emberrel.

A templomban a fényünnep kiemelt eseménye, a húsvéti gyertya dicsérete, az "Exsultet" következik. Ezzel a csodálatosan szép szövegű és dallamú énekkel fejeződik be a liturgia első része.

A vigília második része az ige, a szó liturgiája. Ez is ősi hagyomány: az egyház fölolvassa a húsvéti közösségben az Isten szabadításának előképeit: a nagy szabadításokat, ezek között is elsősorban a választott népnek az egyiptomi fogságból való szabadulását. Ezek az olvasmányok egyre konkrétan kifejezik azt, hogy Isten hogyan vezette választott népét, hogyan biztosította számára a szabadulást, nemcsak a rabságból, hanem egyre inkább a megváltás szabadságát, amit végső soron Krisztus hozott meg.

Az ünneplés ívének következő fázisa a hetedik olvasmány után újra felhangzó Dicsőség. Ekkor teljes ünnepélyességgel újra megszólal az orgona, szólnak a harangok, csengők, és az egész templom együtt éneklie a Glóriát. Az újszövetségi olvasmány és az Evangélium között az egyház ősi gyakorlata szerint ismét felhangzik az Alleluja ének, ami a nyugati egyház jellegzetes húsvéti éneke. Ezzel, az evangéliummal és a homiliával lényegében lekerelkedik az ige liturgiája, a húsvéti liturgia második nagy egysége.

Ősi hagyománya az egyháznak, hogy húsvétkor keresztel, illetve keresztvizet szentel akkor is, ha nincs keresztelés. *Szent Pál* tanítása

szerint a keresztségben meghalunk a bűnnek és feltámadunk az új életre Jézus Krisztusban. A keresztség tehát a húsvét szentsége. A víz megszentelésekor a Mindenszentek litániája hangzik, ami ugyancsak ősi eleme a húsvét vigíliájának. A földi egyház az égi egyházat szólítja, hogy járjon közbe a keresztelendőkért. Ezután az egész hívő közösség ünnepélyesen megújítja keresztségi ígéretét. A negyedik s egyben utolsó nagy egysége a húsvét vigíliájának az eucharisztia ünneplése, amely az egész liturgia csúcspontja. A kenyér és a bor színében szentségi módon megjelenik Krisztus halálának és feltámadásának misztériuma. A jelenlevők mindannyian részesülhetnek az eucharisztia kenyerében és borában, s így egyesülhetnek a Feltámadottal, akiben a keresztség által eltemetkeztek a bűnnek és feltámadtak az új életre.

Ezzel a nagy ívet alkotó liturgiával tulajdonképpen véget ér a feltámadás vigíliája. A barokk kor óta a magyar egyházban is hagyomány a húsvéti körmenet. A körmenet értelmét a feltámadás liturgiájának ünneplése adja. Az adja a körmenet értelmét, ha a húsvéti liturgiához kapcsolódik. Azért megyünk ki a templomból ünnepi menetben az utcákra és terekre, hogy a húsvét örömét meghirdessük a világnak. Ezt pedig akkor tudjuk igazán átélten meghirdetni, ha az éjszakai virrasztás során a liturgia teljes gazdagságában átéltük, megtapasztaltuk ezt az örömet.

Áment Lukács pannonhalmi bencés szerzetessel, liturgika tanárral készített interjú alapján, amely megjelent az Új Ember 2001.04.15-i számában

SEGÍTŐ SZERETET

„Velem tettétek” Mt 25, 40

GYŰJTÉSEK EREDMÉNYE

A március 19-20-i tartós élelmiszer gyűjtés eredményeként kb. 100 kg tartósélelmiszerrel tudtunk segíteni 13 egyedülállónak és egy családnak.

A március 27 - április 3. közötti, a Katolikus Karitásztól meghirdetett, tartós élelmiszer gyűjtés eredményeként kb. 125 kg élelmiszer gyűlt össze, melyből 3 egyedülállót és 7 családot támogattunk.

Köszönjük a kedves testvérek adományait!

MERÜNK ELKÖTELEZŐDNI?

Két év után, 2011. márc. 26-án, szombaton ismét Veresegyház adott otthont a Galgás találkozónak, ezúttal a házasság szentsége szolgáltatta a témát. A közel háromnegyed órás csúszás és a 2009. február 14-i találkozóhoz képest gyéribb érdeklődés (főleg veresi részről) ellenére is felejtethetetlen volt a márc. 26-i alkalom (köszönet azoknak, akik segítségükkel, szolgálattal vagy részvételükkel hozzájárultak az ifjúsági találkozó sikeréhez). A programzáró szentmisét, akárcsak tavalyelőtt, idén, márciusban is Farkas Laci atya mutatta be, akinek hálás vagyok azért, mert őtőle, mint Isten kezében hatékony eszköztől, nagyon szép prédikációt hallottunk.

A téma töménysége miatt azonban nem vállalkozhatom egy minden részletre kiterjedő tudósításra, csupán néhány gondolatot járok körül, amelyek megragadták e sorok szerzőjét.

De előbb egy rövid kitérő. Ha a megkeresztelték körében egy bizonyos számú, véletlenszerűen kiválasztott (és az életkora alapján felnőtt vagy a felnőtté válás küszöbén járó) személy véleményét kérdezzük a házasságról és annak milyenségéről (és mondjuk csak a templomba rendszeresen járó személyeket „faggatjuk”), akkor vajon ki merne fogadni arra, hogy valamennyien krisztusi véleményt fognak képviselni, amely alapvetően a feltétel nélküli, önzetlen szeretetre mond igent? Aligha téved az, aki arra céloz, hogy az ilyen egészséges gondolkodásúakat még a rendszeres „mislátogatók” között is nagyítóval kell keresni. Még elszomorítóbb az a tény, hogy az élet legfontosabb kérdéseiben (amilyen a házasság is) az evilági, „liberális” gondolkodásúak némelyike aktív egyházközségi szolgálatot végez, amire alighanem szintén sokfelé van példa. Vajon az ő esetében e szolgálat mögött van tartalom is, vagy csupán megszokásból vállalja?

Vannak megrögzött hazudozók, felelősségvállalásra és döntésre képtelen, valamint élvhajász személyek, akik a személyiségükből fakadóan alkalmatlanok a házasságra. Természetesen a karrierhajhász is lehet ilyen. Az ilyenekre jellemző, hogy egyik kapcsolatuk megy tönkre a másik után. A hírességek, például a filmszillagok világában bőségesen találunk erre példát. A hírnévnek és a sikernek az ára önük kevés ritka kivételtől eltekintve a botrányos magánélet. E közismert emberek „házasságai” a visszataszító, hatásvadász rongyázástól a felszínességen és a hűtlenség cifra példáin keresztül egészen a heves és értelmetlen veszekedésig és a

kapcsolatnak véget vető válásig vezetnek, ahol minden fontos mozzanat hálás téma a bulvársajtóban.

És vajon hányan megjátsszák magukat, hogy énjüket kedvezőbb színben feltüntetve eltitkolják minden olyan tulajdonságukat, ami a lila ködös „idillt” beárnyékolhatja? És hányan olyanok, akik a másik személy egy kedvező külső (kinézet, anyagi helyzet, státusz) vagy belső tulajdonságára alapozva kötik a meglehetősen ingatag lábon álló házasságukat (és ami így ráadásul érvénytelen is)? Nem mindegy, hogy mi van a párkapcsolatra irányuló vágy mögött: vajon azért kell nekem valaki, hogy legyen, akitől kapok vagy pedig azért, hogy legyen, akinek adok?

Az elköteleződés kényelemszeretetből fakadó hiánya, a „szingliség” is tömegjelenséggé vált, az önzés ilyen szélsőséges, kozmopolita fajtájának követői házasság és gyerekvállalás helyett gyakran valamelyik apró termetű házi kedvencüket babusgatják agyon és öltöztetik fel, mint egy gyereket. A mai kor éretlen és gyerekes megnyilvánulásai ezek (valahogy sokkal szebb látványt nyújt egy óvodáskorú kislány, amikor a játék babáját öltözteti, mint egy ölebet öltöztető, biológiailag már felnőtt szingli), akárcsak az elvárásokra épülő kapcsolatokban élő emberek viselkedése.

Közhely, de sajnós, igaz, hogy a házasságkötések, de különösen a születések száma csökken, melynek következményeként nálunk a népesség lélekszáma szinte „szabadesésben” zuhan. Az evilági „liberalizmus” kegyetlen és cinikus válasza minderre persze ez: „Kit érdekel?”

Az önzésnek azonban van más formája is: ez pedig az, amikor valaki a párjára fordított túl sok idő miatt elhanyagolja a barátait, a családtagjait és egyéb hozzátartozóit, esetleg még a feladatát is.

A különböző női és férfi előítéletek megléte, valamint a nemek közti határok elmosására törekvő, nőietlen feminizmus (ami nem tévesztendő össze azzal a valódi egyenjogúsággal, amit Isten a férfiaknak és a nőknek biztosított az ember teremtésekor) csupán a két nem egymással való szembeállítására alkalmasak.

Saját pozitív tapasztalataimból is tudom (noha még nem vagyok házas), hogy a mindhalálig tartó hűséget és odaadó szeretetet csak az alapozhatja meg, ha már a házasság előtt is igyekszünk a kapcsolat adta korlátokon belül önzetlenül, a külső körülményeket a lehető legjobban figyelmen kívül hagyva elengedni valamennyi elvárásunkat és a másik szükségleteire figyelni. Sőt, ha nézeteltérés adódik (melyek egy része veszekedésben szokott megnyilvánulni), akkor itt a helyes

önszeretet jegyében úgy kell képviselni a saját véleményünket, hogy azzal a másikat sem rövidítjük meg (azt keressük, mire vágyik a nézeteltérés pillanatában), magunkat viszont az önszeretet által lelkileg alkalmassá tesszük a másikért való szeretetre. Ez azonban csak akkor eredményez boldog és tartós kapcsolatot, ha ez kölcsönösen, mindkét fél részéről megvan.

Akik pedig a házasságot és a családot valamilyen rossz, elavult intézménynek és nyűgnek tartják, azoknak hadd ajánljam figyelmükbe: kutatások igazolják, hogy a boldog házasság és a több gyermekes, kiegyensúlyozott családi légkörben élők általában tovább élnek, egészségesebbek és boldogabbak, mint azok, akik házasságon kívül, magányosan vagy esetleg futó kalandokban élik ki mindennapjaikat. De már pusztán a mélyen megélt hit is komoly testi-lelki egészségvédő faktor lehet, akárcsak a házasság és az élet melletti elköteleződés. Akkor kik is képviselnek itt „ódsi” álláspontot?

Petneházy András

A VÁROSI REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLÁBA JÁRÓ GYERMEKEINK TEMPLOMUNKBA HOZTÁK „A BOLDOG HERCEGET”

2011. április 3-án bizony jóval több, mint fél órával a vasárnapi szentmise előtt kellett helyet foglalnia a padokban annak, aki kíváncsi volt a Kálvin Téri Református Általános Iskolába járó gyermekeink, immár hagyományos, éves műsorára. Oscar Wilde: A Boldog Herceg című művére, gyermekeink előadásában. És ez a mese bizony jó választás volt!

Hiszen ez a sokszereplős, szívszorítóan szép történet, olyan egyszerűen és tisztán szőtte szárait körénk a kicsik hangján, hogy valóban „kőszobornak” kellett lennie annak a nézőnek, aki nem adta át magát ennek az élménynek!

Közben én - a „meseremek” hullámain ringatózva agyamba zárva magányosan őrlődve rájövök: lelkem köré falakat húztam, saját gondjaim kagylóhéjában élek. S ha néha, résnyire ki is nyitom házam, nem látok mást csak a többi kagylót és nem vágyok mást csak a Boldognak mondott Herceg Gondtalanság Palotáját. S ha csalatkozom, ajtóm zárom és sebem fájom.

A gyermekek és a felkészítő tanárok odaadásának hála, az a sok különböző kis szereplő, hang, mozzanat, mint apró mozaik került a helyére és mutatta meg a titkot.

*„Egy oszlop tetején,
magasan a város fölött állt a
Boldog Herceg szobra.
Tetőtől talpig arany
borította, vékony, finom
levelekben, két ragyogó zafír
volt a szeme, s hatalmas
rubin piroslott a kardja
markolatán.”*

A titkot, amely a kép
tetejére irányítja
tekintetünket. Oda a „kis
herceg” fölé, ahol értünk
emberekért könnyezik Valaki

és az Áldozat már meghozatott...

Milyen szép lenne Uram, ha a kagylóházamból kiszabadulva lelkem
szemetét igazgyöngybe temetve adhatnám át neked! Hiszen Te az
elesett és rászoruló lelkekért könnyező Jézusunk arra hívsz minket,
hogy krisztusi ajándékaidat, Szentlélek hajtott fecskéként repítsük el
oda, ahol a szükség, oda ahol áldozatunkból Új remény és Új élet
sarjad földön.

Köszönjük az élményt és a tanítást gyerekek!

Köszönjük nektek is, ti felnőttek, akik jóra tanítjátok gyermekeinket!

*„- Hozd el nekem a városból azt a két dolgot, ami a legértékesebb -
mondotta az Úr egyik angyalának; és az angyal elhozta az ólomszívet
és a holt madarat.*

*- Jól választottál - szólt az Isten -, mert ez a kis madár örökké énekelni
fog az én paradicsomkertemben, és a Boldog Herceg az én
aranyvárosomban dicsőít majd engemet.”*

Egy szülő a padból

Amit a „természet” tanított 6.

Szeretem figyelni az embereket. Gondolom, nem vagyok azzal egyedül,
hogy jó nézni, mit vált ki sokakból az Úrral való találkozás. A bevezető
cikkbem írtam, hogy Isten teremtményein keresztül találkozhatunk Vele
is... Most egy olyan történetet mesélek el, ahol mások elcsendesedését
figyeltem a természetben való séta közben.

Három éve május elsején nővéremék túrázni indultak a barátnőjével,
és társaságával, akiket ugyan nem ismertem, de gyanúm szerint
amolyan nagyvilági vagány fiúk voltak, amely gondolatom be is

igazolódott. A Dömöstől jöttek felfelé, én pedig Dobogókőről ereszkedtem lefelé, és a Rám- szakadék tetejére beszéltük meg a találkoztót. Szeretem ezt a környéket, sok szép, békés hely van erre felé, sok dolog történt velem már ezen a vidéken... Számomra kicsit az elcsendesedés helye is, mert kevés ember ismeri az utat, amelyen járni szoktam. De manapság, amikor a GPS világát éljük, soha nem lehet tudni, melyik fa mögül bukkan fel valaki, mert ő éppen egyenesen akar menni... De ne kanyarodjak el túlzottan: felérkeztem Dobogókőre, és a csendes üdülővárosból meglepődésemmre egy majális-tér lett. Kicsit elszomorított a dolog, mert így nehéz lesz a fiataloknak megmutatni a természet csendjét, sejtve, hogy az erdő is hasonlóan zajos lesz. Nekivágtam a rengetegnek, és közben figyeltem a frissen nyíló fák szépségét, elmélkedtem, ami folyamatosan ráhangolt a csendre.

Találkoztunk a megbeszélthelyen, és útnak is eredtünk. Nem kellett sokat győzködni őket, hogy ne a szokványos úton menjünk, hanem az érdekesebben... Kedvenc sziklaszirtemen megpihentünk (a kép innen készült a Prédikálószték irányába), gondoltam ez lesz az első lecsendesedés ideje, de csalódnom kellett, mert olyan nagy volt ott a népsűrűség,

mint karácsony előtt két nappal a Vörösmarty téren. Hiába, másnak is tetszik a hely. Majd továbbhaladtunk, bennem némileg növekedett a csalódottság, hogy így nem érinti meg őket majd semmi. De tévedtem. Jó a tudat, hogy mikor el szeretnénk érni valamit, vagy szeretnénk, ha valakit megérintene a Szentlélek tüze, nem magunkban vagy kimondottan a körülményekben kell bízunk, hanem magában az Úrban. Lelkiismeretemen keresztül még hallottam, hol pihenjünk meg, és valóban: jó munkát végzett az Úr... Mire felérkeztünk, már nem zajongtak, vagy ökörködtek a srácok. Néztem őket, amikor a kilátóból csodálták a tájat, Valami megérintette őket...

Viszonylag gyakran megyek emberekkel az erdőbe sétálni. Tudom, ahogy engem is megihletnek dolgok, mások is mély örömeket tapasztalhatnak a természetben. Lehetőség nyílik zavartalan

beszélgetésekre, csendre, rácsodálkozásra, felfedezésre, érzések kibontakozására, és azok átélmelkedésére, és ha az Úr úgy szeretné, az alkotásai útján is megérinthet embereket.

Szépen melegszik az idő, és ébred a természet, ezért ajánlom, hogy aki csak teheti, szánjon időt és menjen a szabadban kicsit a szíve után, egyedül vagy mással, ezzel is új kaput nyitva az Úrnak, akár nagybőjti felkészülés gyanánt is.
Szeretettel, RKA!

Szeretnénk a mi egyházközségünkben is különös figyelmet fordítani a családokra, lehetővé tenni, hogy a közösségi ima ereje a szentmisékben is építse, gazdagítsa a családokat. Minden héten 3 családért imádkozik egyházközségünk. A családokat név szerint említjük a könyörgésekben minden hétköznapi misén is, kérve a testvéreket, csatlakozzanak ehhez az otthoni imáikban is.

A családok, akikért a héten imádkozunk, otthon naponta közös imát vállalnának, és valamilyen felajánlást is tennének az egyházközségért.

hét	Szentmise időpontja - ezen vállalja a család a szolgálatot		
	8:00	9:30	18:00
Április 11 - 17.	Csibi-Kuti család	Nagy család	Deme család
Április 18 - 24.	Illésfalvi család	Olvasztó-Józsa család	Mondics család
Április 25 - május 1.			
Május 2 - 8.			Prehoda család
Május 9 - 15.		Gyöngyi család	Debrei család

A következő hónapban a táblázatban szereplő családokért imádkozunk! Az üres helyekre még várjuk a családok jelentkezését!

TERÉZ ANYA IMÁJA REGGEL AZ OLTÁRISZENTSÉG ELŐTT

Eljöttem Hozzád, Jézus, hogy érintésedet fogadjam, mielőtt megkezdem a napot.

Pihentesd meg tekinteted tekintetemben, segíts, hogy munkámat barátságod biztonságának tudatában végezhessem!

Töltsd be gondolataimat, hogy kitartsak a lárma sivatagában is, engeddd, hogy áldott sugaraid beragyogják elmém rejtett zugait, és adj nekem erőt azokért, akiknek szükségük van rám!

Boldog Kalkuttai Teréz

Ezzel az imával is ajánljuk a kedves testvérek figyelmébe azt a lehetőséget, hogy minden hétköznap reggel 6.30-tól lehetőség van a templomban a reggeli dicséret (laudes) közös imádkozására és 7.30-ig csendes szentségimádásra!

Imádkozzunk a márciusban keresztelt gyermekekért!

Péter Maya Dominika

Terényi Boglárka

Urunk Jézus, te formáld, te alakítsd őket,
hogy hiteles, tanúságtevő keresztény
emberekké váljanak! Segítsd szüleiket és
keresztoszüleiket a példaadásban!

Amen!

II. JÁNOS PÁL BOLDOGGÁ AVATÁSÁNAK ÜNNEPE ELÉ

A „Misericors et miserator” kezdetű pápai dekrétum Húsvét II. vasárnapját, ebben az évben május 1-jét, az Isteni Irgalmasság vasárnapjának nyilvánította. Az Apostoli Paenitentiarria pedig ehhez az ünnephez teljes búcsút engedélyezett a szokott feltételekkel (gyónás, áldozás, ima a Szentatya szándékára). Ezen a napon emlékezzünk meg Isten végtelen irgalmasságáról.

Hat évvel ezelőtt, 2005. április 2-án; az Isteni Irgalmasság vasárnapja előtt hunyt el II. János Pál pápa, akit ez év május elsején avatnak boldoggá a római Szent Péter téren, ahol hatalmas tömeg imádkozott két napon át II. János Pál életének utolsó óráiban. Tiszteletre méltó II. János Pál pápa boldoggá avatása fontos

egyházi esemény, amely a következő öt mozzanatból áll majd

A szertartást előkészítő imavirrasztás április 30-án, szombaton este 20 órakor kezdődik Rómában, a Circus Maximus területén. A virrasztást a római egyházmegye szervezi, amelynek Isten szolgája püspöke volt. A szertartáshoz, amelyet Agostino Vallini bíboros, a pápa római helynöke vezet, XVI. Benedek pápa videó összeköttetésen keresztül csatlakozik.

A boldoggá avatási szertartás, amelynek főcelebránsa a Szentatya, május elsején, vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődik a Szent Péter téren. A részvételhez nincs szükség jegyre, a tér és a környező utcák megközelítését a közbiztonsági szervek irányítják.

A szertartást követően minden hívő leróhatja tiszteletét az újonnan boldoggá avatott földi maradványai előtt a Szent Péter-bazilika Confessio oltaránál. A tiszteletadás lehetősége mindaddig tart, amíg véget nem ér a hívek áradata.

A boldoggá avatás utáni hálaadó szentmise május 2-án, hétfőn délelőtt fél 11-kor kezdődik a Szent Péter téren. A szertartást Tarcisio Bertone bíboros, vatikáni államtitkár mutatja be. Forrás: Vatikáni Rádió

A boldoggá avatás előkészületeként a **FACEBOOK**-on a következő címen érhető el a II. János Pálnak szentelt oldal: www.facebook.com/vatican.johnpaul2 Ezen az oldalon megtalálhatók mindazok a videóklippek, amelyek a YouTube-on is szerepelnek. A vatikáni kezdeményezés célja, hogy a lehető legnagyobb mértékben jelenvalóvá tegye a különböző médiaeszközökben a boldoggá avatással kapcsolatos híreket.

LEGYEN AZ ÚR JÉZUSÉ A FŐTÉR!

Testvérem! Gondolkodtál-e már azon, hogy honnét van a Te hited? Kiknek „köszönheted” a Te hitedet? Kiknek a szava és példája érintett meg annyira, hogy elkezdted vágyódní a mindeneket átölelő és szerető Istenre, a vele való kapcsolatra, a belőle való életre? De jó, hogy találkoztál ilyen emberekkel, akiket az Úr küldött az „utadba”, hogy meghívjon az Ő országába, hogy hittel és az örök élet reményével megajándékozhasson Téged!

De vajon miért pont Téged választott ki az Úr annyi ember közül? Pont Téged, amikor annyian vannak körülötted, akik olyanok, mint amilyen Te voltál. Akik még nem látnak a hit szemével, nem látják az Istent a környező világban, a szentmisében vagy éppen a másik emberben.

Érezted már úgy, hogy küldetésed van ezek felé az emberek felé? Azok felé, akik körülvesznek az iskolában, a munkahelyeden, a vonaton, a buszon, a boltban, az utcán... stb?

Hidd el, Isten nem hiába küld az ő „útjukba” Téged! Akarsz-e só lenni, aminek szántak? Akarsz-e sója, világossága lenni a világnak? Sóként szomjúságot kelteni, s világossággént a sötétségből kivezetni?

„Ti vagytok a föld sója.. Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. S ha világot gyűjtanának, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek.” Mt 5,14-16

Nyugodtan gondold át ezeket pár perc csendben, s ha a fenti kérdésre IGEN a válaszod, akkor folytasd tovább az olvasást.

Veresegyház város művelődési központjából megkeresték a plébániánkat, hogy nyáron, a „Miénk a Főtér” rendezvénysorozat keretében bemutatnánk-e az értékeinket. Többen úgy gondoltuk, hogy íme, itt a lehetőség, hogy együtt legyünk só és világosság városunk

lakói számára. Adjuk meg az Úr Jézusnak a lehetőséget, hogy az utcán, a város főterén szólíthassa meg azokat az embereket, akik a templom falait belülről még sosem látták.

Alakult egy lelkes előkészítő csapat, akik elkezdtek együtt gondolkodni erről a missziós (Veresmissziós) programról. Sok megvalósításra váró ötlet született már. A színpadra gyerekek előadásait, komoly tanúságtételeket és zeneszámok váltakozását tervezzük. A színpad mellé tervezünk kézműves sátrat, játszósátrat, meghallgatlak-sátrat, plébánia-sátrat és imasátrat.

A program időpontja: **Július 17-én vasárnap 17-19 óra**

A program helye: **A város főtere**

Amiben segítséget kérünk és várunk:

- **imaháttér támogatást:** nagyon fontos, sőt a legfontosabb, hogy legyenek sokan, akik imádsággal és felajánlásokkal harcolnak a lelkekért, hogy befogadók legyenek, hogy „megérintődhessenek”.

- **további ötleteket és sok-sok segítséget a szervezéshez és a megvalósításhoz:** Prehoda Éva várja az ötleteket és a segítők, szervezők jelentkezését. Elérhetősége: 06-70-632-7950, prehoda.eva@invitel.hu

A színpadi zenés-táncos darabhoz gyerekek és fiatalok jelentkezését Rákóczi Ilonka várja! Elérhetősége: 06-20-513-0671, b.rakoczi@gmail.com

Az előkészítő munkacsoport nevében: Lukács Péter

PROGRAMAJÁNLÓ

Első alkalommal látható együtt a 19. századi magyar festőóriás, Munkácsy Mihály Krisztus-trilógiája Budapesten, a Magyar Nemzeti Galériában. A kiállítás már csak április 30-ig lesz látható. A Húsvétra való készülétkben is jelenthet segítséget a nagyhatású művészeti remekművek megtekintése.

Helyszín: Budavári Palota C épület. Belépőjegy: 2000 Ft.

A SZENT HÁROMNAP SZERTARTÁSAINAK RENDJE EGYHÁZKÖSÉGEINKBEN

	Nagy- csütörtök	Nagy- péntek	Feltámadási szertartás	Húsvét Vasárnap	Húsvét Hétfő
Vácbotyán	18.00.	18.00	20.30 *	11.00	11.00
Őrszentmiklós	18.00 *	18.00	20.30	9.30	9.30 *
Erdőkertes	18.00	18.00	20.30	8.00	8.00
Veresegyház	18.30	18.30	20.30	8.00, 9.30, 18.00	8.00
Vácrátót	18.00 *	18.00	20.30 *	11.00	11.00
Püspökszilágy	18.00	18.00	20.30	11.00	11.00
Kisnémedi		16.00	18.00	8.00	8.00
Váchartyán		16.00	18.00	9.30	9.30

*: Ezeken a helyeken és időpontokban nem szentmisék, hanem a napnak megfelelő ünnepi igeliturgiák lesznek.

Nagypénteken minden templomban a szertartás előtt egy órával kezdődnek a keresztutak!

A Nagyböjt hátralévő részére elmélyült készüléket, valamint a feltámadt Krisztus jelenlétében gazdag, megújult keresztény életet és áldott húsvéti ünnepeket kíván az egyházközség minden tagjának:

Zsolt atya, Balázs atya,
Gyuri atya, Jácinta nővér
és a szerkesztők

KEDVES GYEREKEK ! 😊

A Családos Közösség szeretettel vár Titeket
HÚSVÉTI KÉZMŰVESKEDÉSRE,
amelyet április 16-án, szombaton, 15-17 óra között
a Szent Pio Otthonban rendezünk!

FONTOS:

Hozz magaddal - lehetőség szerint - kifújt tojást!
Az alapanyagok nagy részét közösen vesszük meg, ehhez
szívesen vesszük a családok anyagi támogatását!

GYERTEK EL, KÉSZÜLJÜNK EGYÜTT,

SZERETETBEN

A HÚSVÉTRA!

Tájékoztató az egyházi hozzájárulásról és a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásáról

Ajánljuk a testvérek figyelmébe egyházközségünk alapítványát, a **Várhelyi Vilmos Kiemelkedően Közhasznú Alapítványt**, mely a plébániai célok segítésére jött létre. Az alapítvány számlaszáma: **66000011-11024240**. Kérjük, hogy adóbevalláskor adójuk 1%-áról rendelkezzenek az alapítvány javára. Adószám: **18697438-1-13**. Kérjük továbbá, hogy adójuk másik 1 %-ával segítsék a Római Katolikus Egyházat. Technikai szám: 0011.

Tájékoztatjuk a testvéreket, hogy Beer Miklós püspök úr rendelkezése alapján az egyházi hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 1 százaléka, amely több részletben is befizethető. A befizetésre egész évben van lehetőség Necz Pálnénál a szentmisék végén, illetve telefonon egyeztetve egyéb időpontban is. (telefon: +36-30-4804956) Lehetőség van banki átutalással is rendezni az alábbi számlaszámon: Verese gyház és Vidéke Takarékszövetkezet: **66000011-11058117** 2010-től az adókedvezmény megszűnt, ezért az idei befizetésekre már nem tudunk igazolást kiadni. Adományait előre is köszönjük!

Az idén az alsós és felsős korosztályok hittantáborára **július 26. és 29.** között kerül sor a Zala megyei Galambok községben. A tábor lelki programját továbbra is Balázs atya fogja biztosítani. A jelentkezés módját hamarosan hirdetjük. A táborba 7. osztályos korig várjuk a gyermekeket.

A felsős közösség tábora **augusztus 1-4.** között lesz, Taron. A táborba negyedik osztályt végzett gyerekeket már várnak. A tábort Sárosdi István és Virág szervezi. Részletek a későbbi hirdetésekben.

Kedves Szülők!

Az elsőáldozásra készülő gyerekek **életének első gyónását május 7-én**, szombaton tartjuk a templomban; a másodikat pedig **június 4-én** szombaton ugyanott.

Az érkezési sorrend a következő: Református Iskola 3.A osztályosainak 9.00-ra, Református Iskola 3.B osztályosainak 9.45-re, plébániai órára járóknak 10.30-ra.

Akinek a kijelölt időpont valami miatt nem megfelelő, legyen szíves másik időpontot egyeztetni velem. Köszönettel: Balázs atya

ESEMÉNYNAPTÁR

- április 8.** 17.30 keresztút: Kájoni Kar
- április 10.** 9.30 gyermekmise
- április 12.** 18.30 III. skrutínium
- április 15.** 19 óra elsőáldozásra készülő gyerekek szüleinek találkozója
- 21 óra éjszakai keresztút
- április 16.** 15-17 óráig húsvéti kézműves foglalkozások gyerekeknek
- 16 óra Nagyböjti bűnbánati liturgia és élelmiszeradomány gyűjtés
- április 17.** (Virágvasárnap) 16 órától Jézus szenvedéstörténetének megjelenítése lesz felnőtt szereplőkkel Máriabesnyőn a bazilika kertjében.
- Április 18 - 19.** 17 órától gyóntatás Vácrátóton
- Április 19 - 20.** 17 órától gyóntatás Veresegyházon
- Április 20.** 17 órától gyóntatás Erdőkertesén
- Április 21.** 10 óra Olajszentelési mise Vácon
- 18.30 Szentmise az utolsó vacsora emlékére
- Április 22.** 17.30 Keresztút a plébániai tanácsok vezetésével
- 18.30 Nagypénteki szertartás
- Április 23.** 20.30 Feltámadási szertartás és körmenet
- Április 24.** Húsvét vasárnap (vasárnapi miserend szerint)
- Április 25.** 8 óra Húsvét hétfői szentmise
- Április 29. - május 1.** "Uram, taníts minket imádkozni!"
Lelkigyakorlat 18-35 év közötti fiataloknak.
Vezeti: Varga Zoltán atya. Helye: Mater Salvatoris
Lelkigyakorlatos Ház, Máriabesnyő.

Esküvőre készülnek

Április 30. 17.15

Gyürk András – Dévényi Tamara

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap, kedd kivételével.. 18.30
Keddenként ugyanebben az időben
igeliturgiát tartunk áldozattalással
Szombat.....08.00
Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
Gyónási lehetőség minden mise előtti
15 percben, illetve előre megbeszélt
időpontban a plébánián is van
gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
Vasárnap..... 08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON

Szombat.....18.00
Vasárnap..... 11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Felső közösség: péntek 16.30

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Életige kör: minden hónap 3. csütörtök
19.15 (**változás!**)

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második szerda
19.15 (**változás!**)

Útkeresők: minden kedd 19.15

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli szentségimádás hétfőtől csütörtökig
6.00; pénteken 5.00 órától, hétféigén 6.30-7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztelőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

**A szentmise szándékok elolvashatók a falijútságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.